

17 Ιανουαρίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,
ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ, ΓΙΑ
ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΤΑΛΜΑ
CERTIORARI

- και -

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡ-
ΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΑΡ.
452/89

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7980)

5 Προνομακά διατάγματα — Αίτηση για παραχώρηση άδειας για κα-
ταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος της φύσεως certiorari
για ακύρωση μέρους προσωρινού διατάγματος, που είχε εκδόσει
το Ε.Δ. Αμμοχώστου με το οποίο εμποδιζόταν ο αιτητής να πλα-
νοδιοπωλεί μέσα στην περιοχή του Σ.Β. Αγ. Νάπας χωρίς άδεια
— Ισχυρισμός για έκδηλη πλάνη νόμου, διότι το Σ.Β. δεν είχε
αγώγιμο δικαίωμα — Κατά πόσο υπήρχε εναλλακτική θεραπεία.

10 Αγώγιμο δικαίωμα — Νομοθετικό ποινικό αδίκημα — Δεν αποκλείε-
ται η ύπαρξη και αγώγιμου αστικού δικαιώματος — Εξαρτάται
από τις συγκεκριμένες πραγματικές και νομικές περιστάσεις.

Προσωρινό διάταγμα — Εκδοθέν με μονομερή αίτηση — Δεν μπορεί
η ισχύς του να υπερβαίνει τα χρονικά όρια που θέτει το άρθρο 9
(3) (τώρα αναριθμημένο σε άρθρο 8) του περί Πολιτικής Δικονο-
μίας Νόμου, Κεφ. 6 — Άλλως δεν είναι έγκυρο.

15 Το Σ.Β. Αγίας Νάπας κίνησε αγωγή εναντίον του εφεσεύοντα
και πήρε προσωρινό διάταγμα, με το οποίο, μεταξύ άλλων, απα-
γορευόταν στον εφεσεύοντα, τους υπαλλήλους του κλπ να πλανο-
διοπωλούν παράνομα μέσα στην περιοχή του Συμβουλίου Βελτιώ-
σεως με οποιοδήποτε όχημα, χωρίς την άδεια της αρμόδιας αρχής.
20 Σύμφωνα με τον καν. 155(1) των περί Χωρίων (Διοικήσεις και
Βελτίωσης) Κανονισμών Αγίας Νάπας, 1975-1987, απαγορευόταν
η πλανοδιοπώληση οιονδήποτε αγαθών μέσα στην περιοχή του
Συμβουλίου χωρίς την άδεια της αρμόδιας αρχής. Ο καν. 221 προ-
έβλεπε ότι παράβαση του πιο πάνω Κανονισμού ήταν ποινικό
25 αδίκημα.

Ο αιτητής ζήτησε άδεια για να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση
διατάγματος certiorari για ακύρωση του πιο πάνω προσωρινού
διατάγματος στην ολότητά του. Ο πρωτόδικος Δικαστής χορήγησε

άδεια για άλλο μέρος του προσωρινού διατάγματος, αλλά αρνήθηκε άδεια για το πιο πάνω μέρος του προσωρινού διατάγματος, για το οποίο ο αιτητής ισχυριζόταν ότι βασιζόταν σε έκδηλη πλάνη νόμου, διότι ο πιο πάνω Κανονισμός δημιουργούσε μόνο ποινικό αδίκημα και όχι αστικό αγώγμο δικαίωμα.

5

Αποφασίσθηκε ότι

(α) Για να χορηγηθεί άδεια καταχώρησης αίτησης για έκδοση προνομιακού διατάγματος πρέπει ο αιτητής να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέμα και, όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και ειδικά διαδικασία έφεσης, ότι υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

10

(β) Σχετικά με το πρώτο κριτήριο, παράβαση νομοθετικής διάταξης όπου προβλέπεται ποινή δεν απέκλειε την δημιουργία αγώγιμου αστικού δικαιώματος, ζήτημα που για να αποφασισθεί χρειαζόταν εξέταση σε έκταση πραγματικά και νομικά. Κατά συνέπεια δεν υπήρχε έκδηλη πλάνη νόμου, ώστε να δημιουργείται εκ πρώτης όψεως υπόθεση.

15

(γ) Αλλά και αν μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπήρχε συζητήσιμο θέμα, ο εφεσείων δεν είχε πείσει το Δικαστήριο ότι υπήρχαν τέτοιες εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν παρέκκλιση από την αρχή ότι δεν δίδεται άδεια όταν υπάρχουν εναλλακτικά ένδικα μέσα και ειδικά διαδικασία έφεσης.

20

Η έφεση απορρίφθηκε.

per curiam: Προσωρινό διάταγμα που εκδίδεται μετά από μονομερή (*ex parte*) αίτηση δεν μπορεί να προβλέπει ισχύ μακρύτερη από αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 9(3) - τώρα αναριθμημένο σε άρθρο 8(3) - του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, άλλως δεν είναι έγκυρο.

25

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Attorney - General of the Republic v. Christou, 1962 C.L.R. 129·

30

Pastellopoulos v. Republic (1985) 2 C.L.R. 165·

Cristofi and Others v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236·

Sidnell v. Wilson [1966] 1 All E.R. 681·

Land Securities v. Metropolitan Police [1983] 2 All E.R. 254·

In re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250·

35

Rex v. Nat Bell Liquors Ltd [1922] 2 A.C. 128·

Baldwin & Francis v. Patent Appeal Tribunal [1959] 2 All E.R. 433·

In re Argyrides (1987) 1 C.L.R. 23.

R. v. Preston Appeal Tribunal [1975] 2 All E.R. 807.

R. v. Epping and Harlow General Commissioners [1983] 3 All E.R. 257.

5 *R. v. Secretary of State [1986] 1 All E.R. 717.*

Djeredjian (Import Export) Ltd. etc v. The Chartered Bank (1965) 1 C.L.R. 130.

In re Philiprou (1986) 1 C.L.R. 568.

Έφεση.

- 10 Έφεση από τον αιτητή κατά της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κούρης, Δ.) που δόθηκε στις 21 Οκτωβρίου, 1989 (Αρ. Αίτησης 124/89), με την οποία δεν παραχωρήθηκε άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού διατάγματος της φύσεως *certiorari*, για
- 15 την ακύρωση του τρίτου μέρους προσωρινού διατάγματος που δόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου στην Αγωγή Αρ. 452/89.

Γ. Πιττάτζης, για τον εφεσείοντα-αιτητή.

Cur. adv. vult.

- 20 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ.: Η Απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή κ. Δ.Γ. Στυλιανίδη.

- ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την έφεση αυτή προσβάλλεται Απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία δεν παραχώρησε άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού διατάγματος της φύσεως *certiorari*, για την ακύρωση του τρίτου μέρους του Προσωρινού Διατάγματος που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου στην Αγωγή Αρ. 452/89.
- 25

- 30 Ο αιτητής είναι πλανοδιοπώλης και πωλεί τα είδη του μέσα στην περιοχή του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, χωρίς να πάρει άδεια από το Συμβούλιο.

Στις 22 Αυγούστου, 1989, το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγίας Νάπας καταχώρισε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου εναντίον του εφεσείοντα - εναγόμενου την Αγωγή 452/89. Την ίδια μέρα, σε μονομερή αίτηση στην αγωγή, Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου εξέδωσε Προσωρινό Διάταγμα και όρισε την ισχύ του μέχρι 19 Σεπτεμβρίου, 1989, για να παρουσιαστεί ο εφεσείων - εναγόμενος στο Δικαστήριο και να ενστεί. Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε ένσταση και το Επαρχιακό Δικαστήριο όρισε την ακρόαση στις 10 Οκτωβρίου, 1989.

5

10

Στις 4 Οκτωβρίου, 1989, ο εφεσείων καταχώρισε μονομερή αίτηση στο Ανώτατο Δικαστήριο, με την οποία ζητά άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari, για μεταφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο της διαδικασίας και ακύρωση του πιο πάνω Προσωρινού Διατάγματος.

15

Το προσβαλλόμενο Προσωρινό Διάταγμα μπορεί να χωριστεί σε τρία μέρη:-

- Ο πρωτόδικος Δικαστής χορήγησε άδεια για το πρώτο μέρος.

20

- Ο αιτητής εγκατέλειψε την αίτησή του αναφορικά με το δεύτερο μέρος.

- Ο Δικαστής αρνήθηκε άδεια σχετικά με το τρίτο μέρος.

Ο λόγος που προβλήθηκε για την έκδοση άδειας σχετικά με το τρίτο μέρος είναι πλάνη νόμου έκδηλη στο πρακτικό.

25

Το τρίτο μέρος έχει:-

"... ο εναγόμενος, οι υπηρέτες και/ή οι υπάλληλοι ή οι αντιπρόσωποι αυτού εμποδισθούν ... και διά του παρόντος εμποδίζονται παράνομα να πλανοδιοπωλούν τρόφιμα και ποτά εντός της περιοχής του Συμβουλίου

30

Βελτιώσεως Αγ. Νάπας δι' ουιουδήποτε οχήματος, άνευ αδειάς παρά της αρμοδίας αρχής, ..."

Ο πρωτόδικος Δικαστής είπε:-

5 "Σχετικά με το τρίτο σκέλος του διατάγματος δεν συμφωνώ ότι υπάρχει έκδηλη παρανομία (error of Law on the face of the record) όπως εισηγήθηκε ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή. Είμαι της γνώμης ότι η παράβαση κανονισμών που δημιουργούν ποινικό αδίκημα σε ορισμένες περιπτώσεις παρέχει έννομο συμφέρον σε 10 ορισμένες τάξεις ατόμων που οι κανονισμοί θεσπίστηκαν για να προστατεύσουν. Αυτό βεβαίως εξαρτάται από την μαρτυρία που θα προσαχθεί ενώπιον του δικαστηρίου που θα εκδικάσει την υπόθεση. Το γεγονός ότι 15 οι κανονισμοί δεν προνοούν για αγωγήμο δικαίωμα δεν σημαίνει ότι μια τάξη ατόμων που επηρεάζεται από την παράβαση των κανονισμών δεν έχει αγωγήμο δικαίωμα. (Σχετική είναι η απόφαση *Peristeronopighi Transport Co. Ltd v. Toumazos Th. Toumazou* (1970) 1 CLR, 196)."

20 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα εισηγήθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έσφαλλε αναφορικά με την ερμηνεία του Νόμου και την εφαρμογή της Απόφασης στην υπόθεση *Peristeronopighi Transport Co. Ltd.* (ανωτέρω). Το Συμβούλιο, πρόδηλα, δεν νομιμοποιείται στην 25 έγερση αγωγής. Η ανυπαρξία αστικού αδικήματος, που να πηγάζει από τους Κανονισμούς, είναι έκδηλη και, ως εκ τούτου, έχει ικανοποιηθεί η ανάγκη απόδειξης συζητήσιμου ζητήματος και/ή εκ πρώτης όψεως υπόθεσης από τον εφεσείοντα.

30 Τα προνομιακά ένταλματα εισάχθηκαν στην έννομη τάξη της Κύπρου από την Αγγλία. Το Δικαστήριο King's Bench είχε, εκτός από τη Δικαιοδοσία Εφετείου, εγγενή δικαιοδοσία να ελέγχει τα κατώτερα Δικαστήρια με εποπτική ιδιότητα. Ο έλεγχος με το ένταλμα certiorari γίνεται για να περιορίζονται τα κατώτερα Δικαστήρια μέσα στη δικαιοδοσία τους και να τηρούν το Νόμο. Το ένταλμα 35 certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Το πρακτικό της

απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου εξετάζεται και, αν υπάρχει υπέρβαση δικαιοδοσίας ή πλάνη νόμου πρόδηλη στο πρακτικό, προκατάληψη ή συμφέρο από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, ή λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία, η ελεγχόμενη απόφαση ακυρώνεται - 5
(βλ., μεταξύ άλλων, *The Attorney-General v. Panayiotis Christou*, 1962 C.L.R. 129, *Pastellopoulos v. Republic* (1985) 2 C.L.R. 165, *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236).

Για την υποβολή αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος είναι αναγκαία η άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ο λόγος είναι προφανής: Η δικαιοδοσία αυτή είναι το κατάλοιπο της εξουσίας του Δικαστηρίου και ασκείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για καθορισμένους λόγους που έχουν αναφερθεί πιο πάνω. 10
15

Για την χορήγηση άδειας ο αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Ανώτατο Δικαστήριο ότι έχει "εκ πρώτης όψεως" υπόθεση και/ή ότι υπάρχει "συζητήσιμο ζήτημα", στην έννοια που δόθηκε στις φράσεις αυτές στις Αγγλικές υποθέσεις *Sidnell v. Wilson* [1966] 1 All E.R. 681 και *Land Securities v. Metropolitan Police* [1983] 2 All E.R. 254, 258, 20
οι οποίες υιοθετήθηκαν στην υπόθεση *In re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250. Η πλάνη περί το νόμο πρέπει να είναι έκδηλη στο πρακτικό. Το πρακτικό είναι η ελεγχόμενη απόφαση και το πρακτικό του Δικαστηρίου χωρίς προσθήκες ή 25
ενόρκους ομολογίες - (*Rex v. Nat Bell Liquors Ltd.* [1922] 2 A.C. 128, στη σελ. 159 *Baldwin & Francis v. Patent Appeal Tribunal* [1959] 2 All E.R. 433, *In re Argyrides* (1987) 1 C.L.R. 23). Πλάνη νόμου, (error of law), όπως ειπώθηκε στην υπόθεση *R. v. Preston Appeal Tribunal* [1975] 2 All 30
E.R. 807, στη σελ. 810 από τον Λόρδο Denning MR., περιλαμβάνει εσφαλμένη ερμηνεία νόμου, ή εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου στα γεγονότα της υπόθεσης.

Ο σχετικός Κανονισμός είναι ο Κανονισμός 155(1) των περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Κανονισμών Αγίας Νάπας του 1975 μέχρι 1987, που έχει:- 35

"155. - (1) No person shall, within the improvement area, hawk any goods without a licence first obtained therefor in every year from the Board or the person authorized by the Board in that behalf."

- 5 Ο Κανονισμός 221 προβλέπει ποινή για παράβαση των διαφόρων Κανονισμών, περιλαμβανομένου φυσικά και του Κανονισμού 155(1).

10 Παράβαση νομοθετικής διάταξης, όπου προνοείται ποινή, δεν αποκλείει τη δημιουργία αγώγιμου αστικού δικαίωματος. Αναφορά μπορεί να γίνει στον Clerk & Lindsell on Torts, 14η Έκδοση, παράγραφοι 78, 1578 και 1588. Η υπόθεση *Peristeronopighi Transport Co. Ltd.* είναι σχετική.

15 Για την έκδοση προσωρινού διατάγματος, με βάση την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του Άρθρου 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως 1988, πρέπει να ικανοποιηθούν οι πιο κάτω προϋποθέσεις:-

(α) Ύπαρξη σοβαρού ζητήματος για εκδίκαση.

20 (β) Πιθανότητα ότι ο ενάγων δικαιούται σε θεραπεία στην αγωγή και

(γ) Να είναι δύσκολη ή αδύνατη η απονομή πλήρους δικαιοσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο, χωρίς την έκδοση του διατάγματος.

25 Για να δικαιούται ο ενάγων σε θεραπεία στην αγωγή, πρέπει να έχει εκ πρώτης όψεως, τουλάχιστον, στο στάδιο του προσωρινού διατάγματος, αγώγιμο δικαίωμα.

30 Οι εξουσίες και τα καθήκοντα του Συμβουλίου ορίζονται στο Τρίτο Μέρος του περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Νόμου (Κεφ. 243, Νόμοι 46/61, 58/62, 4/66, 31/69, 7/79, 49/79, 65/79, 7/80, 27/82, 42/83, 72/83, 38/84, 72/87, 218/88, 23/89, 66/89, 211/90).

— Αν οι ενάγοντες έχουν αγώγιμο δικαίωμα, με βάση τον —

περί Χωρίων (Διοίκησης και Βελτίωσης) Νόμο και τον Κανονισμό 155(1), είναι ζήτημα το οποίο χρειάζεται να εξεταστεί σε έκταση πραγματικά και νομικά.

Ο ισχυρισμός ότι πρόδηλα το Συμβούλιο δεν έχει αγωγήμο δικαίωμα δεν ευσταθεί.

5

Και αν ακόμα ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως ή/και συζητήσιμο ζήτημα, αυτό δεν είναι αρκετό από μόνο του για να του δοθεί η αναγκαία άδεια. Πρέπει, επίσης, να αποδείξει ότι υπάρχουν εξαιρετικές συνθήκες. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και, ειδικά, διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει άδεια.

10

Στην υπόθεση *R. v. Epping and Harlow General Commissioners* (1983) 3 All E.R. 257, στη σελ. 262 ειπώθηκε:-

15

"But it is a cardinal principle that, save in the most exceptional circumstances, that jurisdiction will not be exercised where other remedies were available and have not been used."

20

Το απόφθεγμα αυτό υιοθετήθηκε στην υπόθεση *R. v. Chief Constable of Merseyside* [1986] 1 All E.R. 257. Στην μεταγενέστερη υπόθεση *R. v. Secretary of State* [1986] 1 All E.R. 717, ο Sir John Donaldson, MR., είπε στις σελ. 723-724:-

25

"However, the matter does not stop there, because it is well established that, in giving or refusing leave to apply for judicial review, account must be taken of alternative remedies available to the applicant. This aspect was considered by this court very recently in *R v Chief Constable of the Merseyside Police, ex p Calveley* [1986] 1 All ER 257, [1986] 2 WLR 144 and it was held that the jurisdiction would not be exercised where there was an alternative remedy by way of appeal, save in exceptional

25

circumstances. By definition, exceptional circumstances defy definition, but, where Parliament provides an appeal procedure, judicial review will have no place unless the applicant can distinguish his case from the type of case for which the appeal procedure was provided."

Ο Parker, LJ., στις σελ. 727-728 είπε:-

"An applicant for leave must show an arguable case that relief should be granted. Where, therefore, an appeal procedure exists, an applicant must, in my view, show not only an arguable case for relief, as must every applicant even if there is no appeal procedure: he must also show that there are special circumstances sufficient to render it arguable that there should be a departure from the normal rule. Unless he satisfies both limbs, he shows no arguable case for relief. It is impossible and would be legally wrong to define what are exceptional circumstances and what are not. Each case will depend on its own facts. It is of course clear that some circumstances are not even arguably sufficient, and that others equally plainly are."

Η επιφύλαξη του Άρθρου 32(1) των περί Δικαστηρίων Νόμων περιέχει το ουσιαστικό δίκαιο. Το δικονομικό δίκαιο προβλέπεται στο Άρθρο 9, (αναριθμημένο τώρα σε 8), του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, όπως τροποποιήθηκε, και τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς. Το εδάφιο (3) του Άρθρου 9 περιορίζει χρονικά την ισχύ του διατάγματος που εκδίδεται σε μονομερή αίτηση και καθορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται μετά την έκδοσή του. Τούτο παραμένει σε ισχύ για χρόνο όχι μακρύτερο από όσο είναι αναγκαίος για την επίδοση ειδοποίησής του στον επηρεαζόμενο και την παροχή της δυνατότητας σ' αυτό να εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου για να ενσταί. Διάταγμα που προβλέπει ισχύ μακρύτερη από όση περιοριστικά ο νομοθέτης έθεσε με το εδάφιο (3) δεν είναι έγκυρο.

----- Το Επαρχιακό Δικαστήριο, αφού ακούσει τους διαδί-

κους, αποφασίζει αν το Διάταγμα θα παραμείνει σε ισχύ, ή αν θα τύχει οποιασδήποτε άλλης μεταχείρισης, που το Δικαστήριο κρίνει δίκαιο.

Διάδικος, ο οποίος δεν ικανοποιείται από την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου, ύστερα από τη διαδικασία, με βάση το εδάφιο (3) του Άρθρου 9, έχει το δικαίωμα έφεσης, δυνάμει του Άρθρου 25(3) των περί Δικαστηρίων Νόμων. 5

Έφεση δεν μπορεί να καταχωριστεί πριν την εξάντληση του δικονομικού μέτρου της ένστασης και ακρόασης ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου - (βλ. *Djeredjian (Import Export) Ltd., Etc., through (a) Chr. P. Mitsides, (b) Nicos Chr. Lacoufis v. The Chartered Bank* (1965) 1 C.L.R. 130). 10

Στην υπόθεση *In re Philippou* (1986) 1 C.L.R. 568, ο Α. Λοΐζου, (Δικαστής όπως ήταν τότε), ακύρωσε με ένταλμα certiorari προσωρινό διάταγμα, στο οποίο δεν ορίστηκε ημερομηνία ισχύος του, και έτσι δεν έδινε την ευκαιρία στο επηρεαζόμενο πρόσωπο να παρουσιαστεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και να ενστεί. Όπως αναφέρεται στην Απόφαση, δεν δόθηκε ευκαιρία στον καθ' ου η αίτηση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασης, με βάση το νόημα του Άρθρου 9, και εμποδίστηκε έτσι από του να χρησιμοποιήσει το οπλοστάσιο των ενδίκων μέσων, που ο Νόμος προβλέπει. 15 20 25

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής καταχώρισε ένσταση στ' Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου. Ορίστηκε ημέρα ακρόασης. Δεν έχει ικανοποιήσει την προϋπόθεση των εξαιρετικών περιστάσεων για να δικαιούται, και αν ακόμα υπήρχε συζητήσιμο ζήτημα, άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari. 30

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.